

Břetislav Oliva
Bakalářská práce FHS UK 2009

Autentické blues jako reprezentace a historický obraz

Posudek vedoucí práce, dr. Blanky Altové

Břetislav Oliva si téma své práce vybral už před více lety na základě své vlastní muzikantské zkušenosti a podle toho také zvoleného zaměření studia na FHS UK. V té době práci již neodevzdal a studium přerušil. Spolu jsme se tedy již vraceli k tématu, které ale původně mělo být psáno z pozice historie a teorie hudby. Dohodli jsme se, že v rámci historického modulu téma zpracujeme pomocí historiografických metod a podle toho také vymezíme otázky, které budeme v práci sledovat. Pro toto téma je to metoda neobvyklá a B. Oliva musel postupovat bez předloh a značně také změnit svůj dosavadní přístup a v relativně krátké době nastudovat nové metodické postupy a možnosti, rozšířit historický záběr a znovu přehlédnout v tomto úhlu pohledu i již přečtené tituly, které byly zaměřeny spíše na historii blues jako hudebního žánru.

Zvolili jsme metodu historické reprezentace a historickou syntézu ve formě obrazu. Pro přiblížení metody a formy B. Oliva nastudoval dílčí pasáže z Vašíčkovy knihy Archeologie, historie, minulost a z dalších metodologických textů na toto téma. B. Oliva velice rychle pochopil, že z množství materiálu, který měl již zpracovaný, může použít jen něco a sám tvořivě dohledával historická fakta a jevy, kterými by tento přístup a formu naplnil. Sociální a kulturní podmínky života černošské menšiny B. Oliva kompiloval na základě literatury, kterou si sám velice dobře vybral a bez problémů se v ní orientoval. V souladu se zvolenou metodou B. Oliva sám určil a spolehlivě zdůvodnil časové vymezení své práce od roku 1900 až cca 1960, kdy blues skutečně bylo reprezentací afroamerické sociokulturní skupiny, která žila v segregaci. V souladu s metodou B. Oliva svou práci přehledně a opodstatněně strukturoval a vyklenul od širšího pohledu k cílenému zaměření na prostor Chicaga. Velice dobře a díky své zkušenosti i jedinečně charakterizoval blues a jeho výrazové prostředky, sledoval ho v jeho společenském kontextu (uvnitř i vně) a zároveň i ve vztahu ke změnám prostředí. I přes množství znalostí, vlastní muzikantské zkušenosti a prožitky i osobní zaujetí pro toto téma a jeho širší hudební souvislosti, udržel svou práci v sevrené a vyvážené formě od začátku a konce. Velice dobře a promyšleně také zvolil historické pozadí své práce a i tímto výběrem prokázal, že je schopen si uvědomit, co je při tomto historickém přístupu důležité. Jeho výběr dat a způsob jakým je organizoval v rámci historické syntézy ve formě obrazu není náhodný, ale promyšlený a ukazuje, že i po delším časovém odstupu od průběhu studia ve svých zájmech neustrnul a neodevzdává jen osobní téma v „novém balení“, ale byl a je schopen ho dále a nově zpracovávat. Oceňuji to také kvůli tomu, že to není forma a metoda, o které původně uvažoval, když svou práci začal psát, ale byl schopen se jí v relativně krátké době kreativně chopit a využít. Svou práci doplnil obsáhlou obrazovou i hudební přílohou, která není jen „bonusem“, ale zodpovědně vybraným pramenným materiálem. B. Oliva i přes relativně krátkou dobu, kterou k jejímu zásadnímu přepracování měl, věnoval velkou pozornost formální a grafické úpravě, uniklo mu jen několik tiskových chyb. Také oceňuji jeho vyjadřovací schopnosti a práci s velkým množstvím cizojazyčných textů.

Potěšilo mne, že skončil svou práci s pocitem, že teď by ji teprve měl začít znova stavět. S tím se příliš často při této příležitosti nesetkávám a vnímám to jako výborný předpoklad k dalšímu osobnímu růstu. Takže i když jeho pocit schvaluji, doporučuji tuto jeho bakalářskou práci k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

Blanka Altová

V Praze dne 10. 3. 2009